

Отже, нові звернення до проблем політичного дискурсу підкреслюють особливу значущість вивчення даного явища, а розроблення питань, пов'язаних із урахуванням різних аспектів політичної лінгвістики, продовжує бути актуальним.

Список використаних джерел

1. Алексієвець О., Історія та сучасність політичної лінгвістики. URL: https://shron1.chtyvo.org.ua/Aleksiievets_Oksana/Istoriia_ta_suchasnist_politychnoi_linhvistyky.pdf?PHPSESSID=19qlh9ihs1inv3gf9mo0thuj3
2. Баранов А. Н. Введение в прикладную лингвистику. Москва: Эдиториал, 2001. 358 с.
3. Жибак Д. М. До питання особливостей та функцій політичного дискурсу // Науковий вісник міжнародного гуманітарного університету. Сер.: Філологія. 2016 № 20. Том 1. С. 125.
4. П'єцух О.І. Парламентські дебати сполученого королівства Великої Британії та Північної Ірландії в когнітивно-дискурсивній парадигмі. Монографія. Черкаси: Видавець Чабаненко Ю. А., 2018. 388 с.
5. Селіванова О.О. Сучасна лінгвістика: напрями та проблеми: підручник. Полтава: Довкілля-К, 2008. 712 с.
6. Синельникова Л. Н. Политическая лингвистика: координаты междисциплинарности // Политическая лингвистика. Вып. 4(30). Екатеринбург, 2009. С. 41–47.
7. Шейгал Е. И. Смысловая неопределенность как фактор политического дискурса // Политический дискурс России. Москва: Диалог-МГУ, 20006. С.111– 117.

Науковий керівник: кандидат філологічних наук, старший викладач Стройкова С.А.

ФОРМУВАННЯ КОМУНІКАТИВНОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ У МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ НА МАТЕРІАЛІ НІМЕЦЬКОМОВНИХ КАЗОК

Мархоцька А.О.

*Черкаський національний університет імені Богдана Хмельницького
e-mail: markhotska.n@gmail.com*

Комунікація є однією з важливих форм активної особистості, без якої неможлива її діяльність, пізнання тощо. Цей процес характеризується взаємодією між людьми. Відомо, що продуктивність пізнавальної, розумової діяльності і загальна життєздатність людини значною мірою залежать від її здатності до спілкування, тобто рівня сформованості комунікативної компетенції.

Поняття "комунікативна компетентність" (з лат. *communico* – роблю загальним, зв'язую, спілкуюся і *competens (competentis)* – здатний) означає сукупність знань про норми і правила ведення природної комунікації – діалогу, суперечки, переговорів та ін. [1].

Тож у початковій школі основним завданням вчителя стає виховання різнобічної розвиненої, освіченої і комунікативно-компетентної особистості. Комунікативна компетентність не з'являється на порожньому місці, вона формується. Основу формування становить досвід людського спілкування.

Основними джерелами набуття комунікативної компетентності є досвід народної культури; знання мов спілкування, які використовуються народною культурою; досвід міжособистісного спілкування; досвід сприйняття мистецтва.

Навчання іноземної мови у сучасній школі спрямовано формування в учнів комунікативної компетенції. Казка відображає моральні цінності та соціальну поведінку, прийняті суспільством. Таким чином, казка допомагає дитині соціалізуватись.

На думку А. Богуш, казка – це усний народний твір, який виник у безпосередньому спілкуванні оповідача із слухачами; зв'язний текст розповідного характеру, з вигаданим, часто фантастичним змістом, якому притаманні всі риси зв'язного тексту: тематична єдність, наявність заголовку, змістова завершеність, інформативність викладу, цілеспрямованість, інтеграція, структурна організація (приказка, зав'язка...), зв'язок між частинами (казковими віхами), відпрацьованість мовлення відповідно розмовного стилю мови [2, с. 208].

Казка є найбільш ефективним та доступним засобом розвитку творчого потенціалу. Вона активізує дитячу фантазію, розвиває логічне мислення, пам'ять, мовленнєво-комунікативні здібності, творчу уяву, художньо-естетичний смак [3, с.210].

Казка під час уроків німецької мови дає можливість педагогу перетворити звичайний процес навчання на цікавий. Вона допомагає вчителю сформуванню у дітей позитивне ставлення до навчально-виховного процесу. Казка розглядається як універсальний навчальний матеріал, тому що вона може використовуватися на заняттях з учнями різного віку та різних рівнів підготовки для реалізації різних цілей навчання німецької мови.

Отже, формування комунікативної компетенції – один із аспектів гармонійного розвитку емоційної та інтелектуальної сфери особистості, безпосередньо пов'язаної з логічним та асоціативно-образним типами мислення. Саме казки формують у дітей уявлення про іноземну мову. Вона є чудовим засобом організації процесу оволодіння різними вміннями іншомовного спілкування. Також казка надає величезні можливості для розвитку особистості, мовленнєвих здібностей, уваги, мислення, пам'яті, уяви молодшого школяра, для формування його інтелектуальних, пізнавальних та мовленнєвих здібностей.

Список використаних джерел

1. Бех І. Д. Особистісно-зорієнтоване виховання: навч-метод. посібник / І. Д. Бех – К. : ІЗМН, 1998. – 107 с.
2. Богуш А. М. Українське народознавство в дошкільному закладі : навч. посіб. / А. М. Богуш, Н. В. Лисенко. – 2-ге вид., перероб. і доповн. – К. : Вища школа, 2002. – 407 с.
3. Павлюк Р. О. Психолого-педагогічний та лінгвістичний потенціал казки /Р. О. Павлюк // Збірник наукових праць Полтавського державного педагогічного університету імені В.Г. Короленка. Серія. Педагогічні науки. - Полтава, 2007. – 209 с.

Науковий керівник: кандидат педагогічних наук Левицька Л.А.